

115/139 - عَنْ أُسَامَةَ بْنِ رَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرْفَةَ، حَتَّىٰ إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَّلَ بِالشَّعْبِ فَبَالَّ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسْبِغِ الْوُضُوءَ، فَقُلْتُ: الصَّلَاةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: «الصَّلَاةُ أَمَامَكَ». فَكَبَ، فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلْفَةَ نَزَّلَ فَتَوَضَّأَ، فَأَسْبَغَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَّا خَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَةً فِي مَنْزِلِهِ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا.

115.139 Усома ибн Зайд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Арафотдан қайтаётиб, шиъбга* етиб келганларида тушиб, бавл қилдилар. Сўнгра енгилгина таҳорат қилдилар. Мен у зотга: «Намозгами, эй Аллоҳнинг Расули?» дедим. «**Намоз ҳали олдингда**», дедилар ва уловга миндилар.

Муздалифага келганларида тушиб, яхшилаб таҳорат қилдилар. Сўнгра намозга такбир айтилди. У зот шомни ўқидилар. Кейин ҳар бир одам ўз тусини ўзи тушган жойга чўктирди. Сўнг хуфтонга такбир айтилиб, намозни ўқидилар. Иккисининг орасида бошқа намоз ўқимадилар».

* «Шиъб» сўзи аслида икки тоғ орасидаги йўлни, дарани англатади. Бу ерда одатда ҳожилар Арафотдан қайтишда шу ерда тўхтаб ўтишадиган, икки тоғ орасидаги маълум жой назарда тутилган.

Манба: hadis.islom.uz

